

Ware liefde tussen beul en feeks

Als hij erover praat, vindt hij zelf, klinkt het alsof hij voorleest uit de Bouquet-reeks. Maar in 'Het temmen van de feeks' is Hans Kesting een beul die ook het publiek bij de strot grijpt. "Ware liefde in een afwijkende vorm is niet minder waar." Volgende week staat hij twee dagen in Groningen.

Door Ingrid Bosman

Bij gebrek aan een lege repetitieruimte gaat hij voor naar wat hij zelf verontschuldigd bestempelt als verhoorkamer. Een benauwd vergaderhok dat met een tafel en een paar stoelen geheel is gevuld. Hans Kesting vindt op de zijne geen rust. Hij schuift heen en weer, buigt zijn lange lijf alle kanten op.

De Spartaanse entourage past wel bij een gesprek over de nietsontziende voorstelling die *Het temmen van de feeks* bij Toneelgroep Amsterdam is geworden. Het publiek ondergaat het gretig, de zalen zitten vol.

Wat Hans Kesting eigenlijk nog steeds wel een beetje verbaast. "Meestal heb je zo tegen de première toch wel een beetje een gevoel of de mensen het zullen oppikken. Maar nu wist ik het gewoon niet.

Misschien kwam het ook wel door dat de voorstelling in de loop van het proces zó totaal is veranderd, op een manier die we zelf ook niet hadden verwacht. Het verhaal is, hoewel in de kern intact gebleven, uit elkaar getrokken, in elkaar geduwd, binnenstebuiten gekeerd."

Het bleek te werken. "De eerste keer met publiek wist ik dat het goed zat, dat de mensen wel op een goeie manier in de war raakten." Het was ook wel een beetje de angst, bekent hij later, dat de heftigheid mensen zou afstoten. "Dat ze het niet zouden willen zien, die harde, liefdeloze boel, die nare wereld die ze krijgen voorgespiegeld."

Het temmen van de feeks mag dan nog altijd te boek staan als een komedie van Shakespeare (voor het eerst opgevoerd in 1594), in deze versie valt er bitter weinig te lachen. De zakenman Baptista Minola wil zijn bevallige dochter Bianca niet eerder laten trouwen dan dat er een echtgenoot is gevonden voor haar volslagen onhandelbare zuster Katharina, de schrik van alle mannen in Padua. Gelukkig voor de huwelijkskandidaten die zich rondom Bianca verzamelen, meldt zich de ongenaakbare Petruchio, die de feeks Katharina tot de zijne wil maken.

'Je maakt', constateert Kesting met gevoel voor understatement, 'echt iets mee.' Er zijn momenten dat je het amper kunt aanzien. Het stuk schetst ook een actueel beeld van een maatschappij waarin alles draait om kortstondig genot en geld. Kesting: "Het leven is handel in Padua. Niemand is bezig met gevoel, behalve Katharina en Petruchio. In de chaos en gekte voelen zij vanaf het allereerste moment dat ze bij elkaar horen. Jij bent mijn enig mogelijke liefde, dat weten ze, maar ze moeten het nog wel laten lukken. Daar gaat al die strijd aan vooraf."

Het klinkt alsof hij voorleest uit de *Bouquetreeks*, oordeelt de acteur

zelf met enig afgrijzen. Hij draait weer een kwartslag en zucht. "Ik vind praten over toneel maken zó moeilijk. Als ik het goed had gekund was ik wel schrijver geworden. Ik ben een acteur, dus ik moet het laten zien." De extremiteit was daarbij eerder een stimulans dan een drempel. "Het is spannend, een avontuur, en dan ben ik vrij schaamteloos. Dan durf ik veel te proberen."

Hetzelfde geldt volgens hem voor Halina Reijn in haar rol van Katharina, en dat maakt hun gevecht zo angstaanjagend mooi. Met haar gaat het makkelijk, ook als het moeilijk wordt. Om te spelen is het een feest."

Petruchio drijft Katharina eerst tot steeds grotere razernij en dan tot totale ontreddeering. Uiteindelijk breekt haar verzet en tenslotte volgt in de beroemde, door feministen verafschuwde slotmonoloog, de totale overgave. Maar deze Katharina onderwerpt zich niet aan de beul, ze onderwerpt zich aan zijn liefde. Hij laat haar zien dat ze bij hem niet hoeft te krijzen om aandacht. "Ze weet dat hij helemaal voor haar gaat. Nee, dat is niet onderwets", reageert Kesting een beetje verstoord. "Dat is het heerlijkste dat je kan overkomen. Dat is wáre liefde." Hij buigt zijn bovenlijf over de tafel. "Het is zeldzaam, maar het bestáát. En wat dit stuk laat zien is dat ware liefde een afwijkende vorm kan hebben, maar daardoor niet minder waar wordt."

■ VOORSTELLING

